

The Blind Man at the Fair

by Joseph Campbell

O TO be blind!
To know the darkness that I know.
The stir I hear is empty wind,
The people idly come and go.

The sun is black, tho' warm and kind,
The horsemen ride, the streamers blow
Vainly in the fluky wind,
For all is darkness where I go.

The cattle bellow to their kind,
The mummers dance, the jugglers throw,
The thimble-rigger speaks his mind—
But all is darkness where I go.

I feel the touch of womankind,
Their dresses flow as white as snow;
But beauty is a withered rind
For all is darkness where I go.

Last night the moon of Lammas shined,
Rising high and setting low;
But light is nothing to the blind—
All, all is darkness where they go.

White roads I walk with vacant mind,
White cloud-shapes round me drifting slow,
White lilies waving in the wind—
And darkness everywhere I go.

Orbul la bâlci

O, să fii orb!
Să stai în întuneric, ca un mort.
Zgomotul e simplu vânt,
Auzi doar oameni lent mergând.

Soarele-i negru, deși bun și blând,
Călăreți aleargă, auzi panglici zburând
În van în norocosul vânt,
Căci tot e negru pe pământ.

Vita urlă, așa e ea,
Mimii dansează, jonglerul aruncă, ia,
Și cel cu alba-neagra are-un gând –
Dar tot e negru pe pământ.

Femeia m-atinge pe stradă,
Cu rochia ei de zăpadă;
Dar frumusețea-i coajă-n vânt
Când tot e negru pe pământ.

Luna azi-noapte strălucea,
Ea răsărea, ea apunea,
Dar pentru orbi lumina-i gând –
Tot, tot e negru pe pământ.

Străzi albe ating în gândul meu,
Nori albi plutesc în jurul meu,
Crini albi mai flutură în vânt –
Și tot e negru pe pământ.

Traducere de CARINA DUBAN